

Er det det, der er formålet? Jeg synes, det er vigtigt, når man laver et forslag, at det ikke har den effekt, medmindre man ønsker at rulle udviklingen 30 år tilbage. Det kan jo være, det er Venstres politik. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at i den servicelov, som blev vedtaget i sommer med Venstres stemmer, er der en formålsparagraf for børneområdet, for institutionsområdet, som indholdsmæssigt er god. Er det ikke rimeligt, hvis den har mening overhovedet, at alle børn i dette land har mulighed for at få det tilbud, som den formålsparagraf beskriver? Hvordan kan vi sikre det ved den model, som hr. Erik Larsen nævner?

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Jette Gottlieb og derefter hr. Jørn Petersen.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg synes, det er en meget pudsigt måde, denne diskussion foregår på. Det er en diskussion om vanebegreber. Venstres og De Konservatives krav om, at pengene skal følge børnene, skal åbenbart foregå på en helt bestemt måde. Det er ret besynderligt, og der er ikke noget vingesus i det.

Børnepasningsorloven er jo en måde, hvorpå pengene følger børnene. Det er endda en meget effektiv måde. Den muliggør nemlig forældrenes frigørelse fra arbejdsmarkedet i perioder. Men den ordning har Venstre forsøgt at sabotere fra starten og siden gentagne gange været med til at forringe og vanskeliggøre brugen af.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Nu har hr. Erik Larsen nogle gange manglet tid, når han skulle svare på spørgsmål heroppefra, så jeg vil dels gentage et spørgsmål, dels rejse et nyt spørgsmål.

Hr. Erik Larsen fremhæver Norge som et helt specielt og godt tilfælde. Hr. Erik Larsen er vel klar over, at den norske ordning vil koste et sted mellem 3 og 4 mia. kr. Jeg forstod ikke helt på svaret til hr. Villy Søvndal, om Venstre vedstod sig, at den ordning, man egentlig foreslår, koster 2,3 mia. kr.

Men vi taler om et beløb i milliardklassen, som Venstre nu ønsker at bevilge, det Venstre, der, som jeg i mit tidligere indlæg henviste til, suser rundt i dagspressen i øjeblikket og forklarer, at statens forbrug er kæmpestort. Hvor er sammenhængen her? Venstre vil sænke det

offentlige forbrug, og samtidig vil man pøse penge ud i milliardklassen netop på det område, man kalder frit valg.

Jeg vil overhovedet ikke tage stilling til substansen i frit valg-modellen nu, for det kan være en selvstændig diskussion, som jeg også håber bliver rejst her i dag.

Men jeg spørger stille og roligt og forsigtigt til: Hvor er Venstres økonomiske sans her? Hvad mener man i grunden? Vil man forgyldte nogle, og hvem vil man i givet fald forgyldte, hvis det passer, hvad andre Venstrefolk siger? Hvem er det, man så vil gå ud og tage fra? Det er jo også interessant at få at vide, når vi nu er i gang.

Anden næstformand (Henning Grove):

Så er det hr. Erik Larsen, og derefter har jeg hr. Jan Petersen, hr. Holger K. Nielsen, hr. Villy Søvndal og fru Vibeke Peschardt.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Nu vil jeg starte med hr. Jørn Pedersen for ikke at komme til at mangle tid.

Det er da klart, at Venstre overvejer, hvad det betyder økonomisk, men det er jo lige så klart, at når vi ser på, at det efterhånden er 90 pct. af alle børn i dette land, der bliver passet i offentlige dagtilbud, så ved vi også, hvad det koster. Der er 10 pct. tilbage, som vælger noget andet.

I Norge, som hr. Jørn Pedersen refererer til, har man ikke helt de samme forudsætninger. Der er ikke så megen offentlig pasning, og derfor bliver ordningen fra Norge selvfølgelig tilsvarende dyrere.

I Danmark er vi jo ved at have gjort børnepasningsområdet til næsten et grundlovssikret område. Det skal jeg ikke tale imod, for det er i overensstemmelse med mange forældres ønske. Men så må vi også sige, at vi må agere på en måde, så vi giver friheden tilbage til familierne, til dem, der vil. Vi skal ikke tvinge nogen til frihed, men vi skal give dem mulighed.

Jeg er ked af, at hr. Jørn Pedersen her i en debat, som handler om holdninger og om familiernes vilkår, fokuserer mere på den national-økonomiske vinkel af de her ting end på, hvad det vil betyde for den enkelte familie at stå med en valgfrihed.

Jo, jeg vedkender mig også fuldt og helt det skridt, vi tog i den sociale servicelov. Det var et godt skridt, og Venstre vil bare mere, vil videre, når muligheden for det er til stede. Derfor håber